

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole esittänyt biopolttoaineiden käytön edistämistä koskevaa kansallista vuosikertomusta 1.7.2004 mennessä.
- 2) velvoittaa Italian tasavaltaa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus olisi pitänyt esittää komissiolle ennen 1.7.2004. Komissio ei ole vielä tähän päivään mennessä saanut tähän liittyen minkäänlaisia tietoja Italian viranomaisilta.

Komissio katsoo tämän johdosta, että Italia ei ole toimittanut direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä.

⁽¹⁾ EUVL L 123, s. 42.

Supremo Tribunal Administrativo 11.1.2006 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas vastaan ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Asia C-62/06)

(2006/C 86/25)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Supremo Tribunal Administrativo on pyytänyt 11.1.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.2.2006, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas vastaan ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda seuraaviin kysymyksiin:

- ”1) Onko riittävää, että tulliviranomainen määrittelee 24.7.1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 3 artiklassa⁽¹⁾ tarkoitettun ’tapahtuman, joka voi

johtaa rikosoikeudenkäyntiin’, vai onko toimivaltaisen rikostuomioistuimen määriteltävä se?

- 2) Viimeksi mainitussa tilanteessa onko toimivaltaisen syyttäväviranomaisen Portugalissa (Ministério Público) nostama syyte riittävä, vai onko velallinen tuomittava rikosoikeudenkäynnissä?
- 3) Viimeksi mainitussa tilanteessa onko mitään vaikutusta sillä, vapauttaako tuomioistuin velallisen in dubio pro reo -periaatteen mukaisesti vai vapauttaako se velallisen näytettyään toteen, ettei velallinen ole syyllistynyt rikokseen?
- 4) Mitä seurauksia on sillä, ettei Ministério Público nosta syytettä velallista vastaan siksi, ettei sillä ole todisteita sellaisesta tapahtumasta, joka voi johtaa rikosoikeudenkäyntiin? Estääkö tällainen päätös aloittamasta kantamatta jääneiden tullien kantamista?
- 5) Entä jos Ministério Público tai rikostuomioistuin luopuu rikosoikeudenkäynnistä rikosoikeudellisen menettelyn vanhentumisen vuoksi. Aiheuttaako tällainen päätös sen, ettei kantamatta jääneiden tullien kantamista voida aloittaa?”

⁽¹⁾ Tuonti- tai vientitullien maksamisveloitteen sisältävään tullimenetelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasin 20.12.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa UAB Profisa vastaan Muitinés departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

(Asia C-63/06)

(2006/C 86/26)

(Oikeudenkäyntikieli: liettua)

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas on pyytänyt 20.12.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.2.2006, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa UAB Profisa vastaan Muitinés departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos seuraavaan kysymykseen: